אוהב ישראל — פרשת מקץ

ופרעה חלם. הנה חלם יש בו ג' צרופים והם חלם לחם מלח והענין הוא דהנה האותיות הם כמו גופים והנקודות הם בבחי' חיות המנענע את האותיות ונקודת חלם היינו כשהנקודה עומדת על האותיו' אז הוא נק' חלם וכשהוא עומדת תחת האותיות היא נקראת חירק וכשהיא עומדת באמצע האותיות אז היא נק' מלופם ולעומת זה יש ג' בחי' בכנס"י הא' הוא כשהקב"ה מכתיר א"ע כביכול בכנס"י ונעשה עטרה על ראשו והוא כמש"ה א"ח עטרת בעלה זה היא בחי' חלם שהנקודה הזאת הוא למעלה מהאות ולפעמים שהכנס"י הוא בחי' והארץ הדום רגלי דהיינו שהיא בבחי' חירק שהיא תחת האותיות בבחי' צירוף מלח ופעמים שהיא מזדווגת עמו פא"פ והיא בחי' מלופ"ם בחי' לחם וזהו ופרעה חלם דהיינו בבחי' חלם מדרגה גבוה מאוד ונעשה פרעה בבחי' הגבוה הזאת הכל שיבוא יוסף הצדיק ויהיה משנה למלך והבן:

וירא יעקב כי יש שבר במצרים וגו' עד רדו שמה ונחיה ולא נמות. אפשר לפרש ע"ד רמז דהנה כתיב לעיל מיניה ויצבור יוסף בר והיינו כי נודע אשר רפ"ח נצוצות נפלו בהקליפה בעת מעשה בראשית כדי להיות בחירה ורצון ויוסף שהיה במצרים ואסף תבואות לרוב כוונתו היה כדי לשבר את הקליפות ולהעלות את הנ"ק וכן היה שהעלה ר"ב נ"ק סוד ויצבור יוסף ב"ר ור"ל ר"ב נצוצות כנ"ל. והנה יעקב אף שנסתלק ממנו רוה"ק היינו שלא הסתכל באספקלריא המאירה מ"מ היה יודע מה שנעשה בעולם. והסתכל וראה שיש שבר במצרים דהיינו שיש שם אדם שמשבר את הקליפות בחי' מצרים והם משתברין והולכין. ויאמר יעקב לבניו למה תתראו ותרגום יהונתן למה תדחלון והיינו שאמר להם למה תיראו מלירד מצרימה כיון שיש שם אדם שמשבר את הקליפות רדו שברו לנו מעט אוכל ונחיה ולא נמות. היינו שנחיה את הנ"ק. ולא נמות ר"ל שלא נהיה בהקליפה בחי' עלמא דמותא. והבן:

ויזכור יוסף את החלומות אשר חלם להם ויאמר אליהם מרגלים אתם וגו' עד ויעשו כן. כדי לבאר שדברי יוסף אל אחיו היה ברוה"ק ולא היה אתו לשון שקר חלילה לומר אליהם מרגלים אתם והוא בעצמו ידע שאינם מרגלים. נאמר שדברי יוסף היה באופן שיהי' במשמעותם שני פנים אחד בפשוטות כדי להפחיד את אחיו והשני שהיה לו כוונה אחרת ברה"ק:

[(מכאן עד יצאה נשמתו באחד כמדומה שאמר הרב בשם הר' שמשון מאוסטרפאליא): והנה נודע מעשרה הרוגי מלכות שנהרגו והרמז מהתורה הוא בפסוק וכל מעשר בקר וצאן גו' מעש"ר נוטרי' מית"ת עקיב"א שהי"ה רוע"ה בקר וצאן כל אשר יעבור תחת השבט. היינו כולם שעברו מן העולם ונהרגו על קדושת שמו ית' היה תחת השבט היינו תחת א' מהשבטים אמנם העשירי שהוא מיתת ר"ע יהיה קודש לה' וזהו סוד שיצאה נשמתו בא'. והבן מאוד.] וזהו ויאמר אליהם מרגלים אתם דהיינו שאתם תהיה בגלות הרגלין ושם תקבלו משפטיכם על אודות מכירתי. לראות את ערות

הארץ באתם דהיינו שאתם רוצים לראות ולקחת נצוצות מערות הארץ בחי' הקליפות. ואחי יוסף להיות שבדעתם היה שהוא איש מצרי שפטו את הדבר כפשוטו והתנצלו לפניו בכל עוז כמפורש בקרא ואמרו אנחנו בני איש אחד וגו' והאחד איננו ולזה ויאמר אליהם הוא אשר דברתי אליכם מרגלים אתם עיין ברש"י שע"פ פשוטו הוא תמוה אכן ע"פ דברינו יובן כי אמר אליהם הלא מזה שאמרתם בעצמיכם האחד איננו מחמת זה בעצמו אמרתי מרגלים אתם כי בשביל חטא זה תהיו נהרגין בגלות הרגלין ותהיו שם בגלות בזאת תבחנו דהיינו עם מדריגה זא"ת שכינתא קדישא תבחנו בגלות חי פרעה אם תצאו מזה ר"ל מן הגלות כ"א בבוא אחיכם הקטן הנה דהיינו כשיבוא משיח בן דוד שנקרא קטן כמש"ה ודוד הוא הקטן. שלחו מכם אחד דהיינו שתוציאו מכם ייחוד שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד. כנודע מכוונת האר"י ז"ל עד כמה הייחוד הזה מגיע בעולמות העליונים הקדושים ואז בזכות זה וקחו את אחיכם. ר"ל שיבוא משיח בן דוד ואתם האסרו ויבחנו דבריכם כי' ר"ל כנ"ל שתהיו בגלות. כי מרגלים אתם שתהיו בגלות הרגלין. כנ"ל ויאסף אותם וגו'. אם כנים אתם אחיכם אחד יאסר בבית משמרכם. דהיינו שמשיח הוא מדוכא בעוננו. והוא עמנו בגלות. ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם. דהיינו להיות שמשיח סובל עונותינו בזכות זה יכולין אנו להביא שבר רעבון בתינו גם בזמן הגלות. ואת אחיכם הקטן תביאו אלי. דהיינו כשיבוא משיח צדקנו ב"ב אז ויאמנו דבריכם. ויעשו כן היינו שהכתוב בא להורות לנו שסוף כל סוף יהיו ישראל מוכרחים לעשות כן כמו שאמר יוסף. וכאלו כבר עשו. ולזה כתיב לשון עבר ויעשו כן. והבן: